

Un curs més arriba al final i ens veim de bell nou a la festa de graduació.

Enguany no ha estat un any normal, bé... de fet, hi ha qualche any normal?

L'educació i l'economia han centrat bona part de les notícies, les converses i l'interès de la gent, i jo –el professor d'economia d'aquest centre educatiu, l'Institut Joan Alcover– som l'encarregat de dirigir-me a tots vosaltres com a representant dels professors.

Podríem parlar d'educació, del ministre i de la seva llei, de la consellera i de les seves declaracions, de les conseqüències de les retallades: més alumnes dins cada aula, menys grups, menys professors... però això ho deixarem per a un altre dia; en parlarem, però un altre dia.

Pel que fa a l'economia: ni impostos, ni bancs, ni primes de risc, avui el que farem és parlar d'aquest curs que ha acabat i de la nova vida que ara comença.

Com alguns de vosaltres sabeu, jo visc a foravila i ara és temps de collita i la collita d'enguany ha estat especialment bona. No, no em referesc als albercocs, sinó als resultats acadèmics. Jo ja sabia que seria així, no perquè sigui endeví, ni mag (i ara aquí podríem xerrar d'en Harry Potter, malgrat que ja estigui un poc passat de moda) sinó perquè ja a primer es podia veure que aquests al·lots i al·lotes eren **valors segurs**.

He parlat amb altres professors i m'han dit que aquest curs ha estat bo, molt bo; interès, feina, esperit crític, i això fa que la nostra tasca sigui més fàcil, és a dir, que millora l'**actiu**. Què ens trobam al **passiu**? “Que xerren massa”, però que empren poques paraules, és a dir, molt poc passiu per tant d'actiu. El balanç final resulta de quadrar actiu i passiu, això

vol dir el **capital humà i el compte de resultats**. Són excel·lents.

Només conec 2/3 parts de vosaltres 1/3 part del que voldria que és $\frac{3}{4}$ parts.... Aquest intent de plagi del discurs d'en Bilbo Baggins (Bolsón o Panereta segons el TIL) no va bé, el que vull dir és que m'agradaria haver-vos conegut millor a tots, malgrat que no us hagi tengut a classe. Així podríem fer broma amb frases com: "Quizás con ejemplos lo entendáis," que és una frase d'una pel·lícula i jo moltes vegades pos exemples de cine, però fora de context tenen poca gràcia.

A partir d'ara comença l'etapa de cercar la universitat que més ens agradi i estigui al nostre abast, un cicle de grau superior per millorar les nostres capacitats, en alguns casos la residència, el pis... uf! quants de dubtes i opcions. Si fóssiu estudiants de primer estaríem davant un problema de cost d'oportunitat, que és allò al que renunciem quan triam una opció.

Procurau renunciar a allò que no us interessi i lluitau pel que us agradi.

Fa dos anys ja vàrem parlar del Viatge a Ítaca del poeta grec Kavafis per recordar que el que importa és el viatge i l'experiència que acumulam al llarg de la singladura, més que l'arribada al port, que gaudiu del procés que és la vida.

Acabaré la meva intervenció esperant que hagi aconseguit que "Nessun dorma", és a dir, no haver dormit a ningú i proponent, com a La Traviata, un brindis per tots els alumnes de 2n de batxillerat.

Joan Ximenis, departament d'Economia